

[Handelsministeren.]

han havde forelagt den for Departementschefen eller Ministeren. Det er rigtigt. Men det ærede Medlem er gaaet videre. Han har peget paa det ejendommelige Forhold, at Erhvervsministeren i 1924—26 ikke kunde passe paa Kontorholdsudgifterne. Saa er det, jeg siger til det ærede Medlem, at det er mærkeligt, at han ikke har haft Øje for, at der, da det Ministerium, som han selv var Medlem af, styrede fra 1920 til 1924, fandt saa grove Besvigelser Sted i Handelsministeriet som ingen Sinde senere. Af de 155 000 Kr., som Arendrup tilvendte sig, falder de 100 000 Kr. i dette Ministeriums Tid, og som jeg har gjort opmærksom paa, er det ejendommeligt, at hverken Ministeren eller Ministrene, hverken Finansministeren eller Handelsministeren, finder Anledning til at undersøge, hvorledes det kan gaa til, at der et Aar kun er bevilget 33 600 Kr. til Kontorholdsudgifter og forbrugt 126 000 Kr., hvoraf Arendrup har tilvendt sig de 40 000, og at de ikke tager Hensyn til, at Statsrevisionen havde gjort opmærksom paa dette ejendommelige Forhold, men tværtimod Aaret efter lader det gaa ikke akkurat saa groft, men groft nok, idet Bevillingen kun er paa 80 000 Kr. og Forbruget 25 000 Kr. større, og i hvert Fald, alle disse 25 000 Kr. har Arendrup ogsaa tilvendt sig. Naar der skal deles Sol og Vind lige i den Sag, bør man ikke forbigaa sig selv eller det Ministerium, hvoraf man har været Medlem, naar Talen er om, hvorvidt man har været paapasselig eller ikke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg nærer ingen Tvivl om, at det af den Undersøgelse, som bliver foretaget, baade strafferetligt og administrativt, vil fremgaa, hvorledes disse Besvigelser har fundet Sted, og hvilke Midler der har staaet til den tidligere Kontorchef Arendrups Raadighed for at berolige forskellige betænkelige Sindelag, som er kommet til Orde i Anledning af de Overskridelser af Budgettet, som gennem de foregaaende Aar har fundet Sted. Jeg haaber, at det vil blive klarlagt, baade for de tidligere Ministres og ogsaa for den Ministers Vedkommende, som varetog dette Ministeriums Interesser fra 1924 til Slutningen af 1926. Men dette vedkommer slet ikke den Sag, jeg her har rejst.

Det, som her er Sagen, er, at i 1926 traadte Bedrageren direkte i Korrespondance med Finansudvalget. Paa dette Tidspunkt ligger hans Bedragerier for en Minister, som i det hele taget sætter sig ind i sit Ministeriums Enkeltheder, i dets Budget, klart for Dagen. Bedrageren kan dog fortsætte i 3 Aar, saaledes som jeg har gjort Rede for det. Det er derfor, jeg har forlangt Klarlæggelse af den Minister, der nu er Statsminister, og jeg gaar ud fra som sikkert, at den ogsaa vil blive givet.

Handelsministeren (Hauge): Saa vidt jeg erindrer, sad der ogsaa nogle Venstremænd i Finansudvalget, den Gang Finansudvalget korresponderede med Arendrup. Jeg er nu ikke helt sikker paa, at der har fundet nogen Korrespondance Sted. Saa vidt jeg ved — jeg tør ikke sige det paa afgørende Maade —, har Finansudvalget ikke sendt nogen Skrivelse, men der har været stillet en mundtlig Forespørgsel til Arendrup eller Ministeriet, og Arendrup har besvaret den. At der foreligger en Skrivelse fra Arendrup, er uomtvisteligt, og det ejendommelige ved denne Skrivelse er, at der kun var Arendrups Navn under den. Men de Venstremænd, som sad i Finansudvalget, da denne Skrivelse blev sendt til Finansudvalget, har formentlig læst Skrivelsen, baade da den forelaa utrykt, og da den blev optrykt i Finansudvalgets Betænkning og i Rigsdagstidenden. Saa naar der skal være Tale om, hvem der skal have Ansvaret, saa har Finansudvalgets Medlemmer af Venstre, der har siddet og sovet — for at bruge det Udtryk, som falder sammen med, hvad det ærede Medlem Hr. Krag har villet sige til den højtærede Finansminister —, ogsaa Ansvar. Det kan ikke være saaledes, at det er et enkelt Medlem eller nogle Medlemmer af Finansudvalget, der her har Ansvaret. De maa have Ansvaret alle; det er ganske indlysende. Og naar det ærede Medlem Hr. Krag vil til at gaa i Rette med den tidligere Erhvervsminister for, at han ikke har faaet Øje paa Hr. Arendrups Skrivelse, maa jeg spørge: Hvorfor har de tidligere Ministre af Ministeriet Neergaard, af Ministeriet fra 1920 til 1924, ikke været opmærksomme paa Statsrevisionens Anmærkning til de Overskridelser af grov Art, der fandt Sted i Perioden fra 1920 til 1924, et enkelt Aar fra 33 600 Kr. bevilget til over 126 000 Kr. forbrugt, hvoraf de 40 000 Kr. er stjaalet? Jeg tror, at det